

Sygn. akt VIII Gz 108/17

POSTANOWIENIE

Dnia 12 lipca 2017 r.

Sąd Okręgowy w Bydgoszczy, VIII Wydział Gospodarczy

w następującym składzie:

Przewodniczący: SSO Artur Fornal

po rozpoznaniu w dniu 12 lipca 2017 r. w Bydgoszczy

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z wniosku (...) w N.

z udziałem J. S.

o wpis do Krajowego Rejestru Sądowego – Rejestru Dłużników Niewypłacalnych

na skutek zażalenia uczestniczki na postanowienie Sądu Rejonowego w Bydgoszczy z dnia 13 kwietnia 2017 r., sygn. akt XIII Ns-Rej KRS 11171/16/846

p o s t a n a w i a:

oddalić zażalenie.

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 13 kwietnia 2017 r. Sąd Rejonowy w Bydgoszczy zwolnił uczestniczkę od kosztów sądowych w sprawie z wniosku wierzyciela o wpisanie jej do Rejestru Dłużników Niewypłacalnych, oddalił natomiast wnioski uczestniczki o ustanowienie dla niej pełnomocnika z urzędu, który miałby uzasadnić wniesioną przez nią skargę na orzeczenie referendarza sądowego w przedmiocie wpisu.

Sąd pierwszej instancji uznał, że udział profesjonalnego pełnomocnika nie jest konieczny w niniejszym postępowaniu. W ocenie tego Sądu rozpoznawana sprawa nie ma charakteru skomplikowanego, sąd rejestrowy bada przy tym wszystkie okoliczności mające wpływ na jej wynik z urzędu. Ponadto uczestniczka nie powołała żadnych konkretnych okoliczności, które mogłyby wskazywać na jej nieporadność, uzasadniającą przyznanie pełnomocnika. W ocenie Sądu Rejonowego podnoszony przez uczestniczkę fakt niezajomości prawa nie stanowi takiego uzasadnienia. Natomiast sposób sformułowania dotychczas złożonych przez nią pism procesowych wskazuje na to, iż uczestniczka jest należycie rozeznana co do praw przysługujących jej w przedmiotowym postępowaniu. Nadto ustanowiła ona pełnomocnikiem w sprawie swojego ojca co dodatkowo świadczy o tym, iż uczestniczka nie jest w tym postępowaniu nieporadna.

Zażalenie na powyższe postanowienie, w części dotyczącej odmowy ustanowienia z urzędu pełnomocnika, złożyła uczestniczka domagając się jego uchylecia i uwzględnienia wniosku w tym zakresie. Poniosła, że Sąd Rejonowy błędnie ustalił stan faktyczny, a sama sprawa ma dla niej życiowe znaczenie. Nie jest ona reprezentowana profesjonalnie, a jej ojciec – ustanowiony przez nią pełnomocnikiem – również nie zna się na prawie. Podniosła, że jest słabego zdrowia, dlatego udzieliła pełnomocnictwa członkowi rodziny. Skarżąca wskazała również, że na pouczenia i wskazówki Sądu nie ma co liczyć, a ma prawo do należytej ochrony prawnej.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Zażalenie uczestniczki nie było uzasadnione.

Sąd rejestrowy prawidłowo uznał, że nie zachodzą w niniejszej sprawie przesłanki ustanowienia z urzędu fachowego pełnomocnika o których mowa w art. 117 § 5 k.p.c.

W myśl zawartej tam regulacji sąd uwzględni wniosek o ustanowienie z urzędu takiego pełnomocnika, jeżeli udział adwokata lub radcy prawnego w sprawie uzna za potrzebny. Przyjmuje się, iż sytuacja taka zachodzi wówczas, gdy strona (uczestnik postępowania) domagająca się ustanowienia pełnomocnika z urzędu nie jest w stanie sama poprowadzić swych spraw przed sądem, czyli innymi słowy, gdy jest nieporadna życiowo lub z innych względów (np. zdrowotnych) niezdolna do kompetentnego działania w sprawie, albo sprawa jest na tyle skomplikowana faktycznie lub prawnie, że tylko pomoc dobrze przygotowanego prawnika może zapewnić stronie należyte jej prowadzenie.

Jak słusznie zauważył Sąd Najwyższy w wyroku z 2 marca 2005 r., III CK 533/04 (LEX nr 197647) potrzeba udziału w sprawie adwokata lub radcy prawnego może zachodzić wtedy, gdy nieporadność strony prowadzi do tego, że przy faktycznym lub prawnym skomplikowaniu sprawy nie jest ona w stanie wykorzystać prawnych możliwości prawidłowego jej prowadzenia. Przyjmuje się w związku z tym, że ustanowienie pełnomocnika z urzędu powinno mieć miejsce wyłącznie w sytuacjach wyjątkowych, zasługujących na szczególne uwzględnienie, takie zaś, w ocenie Sądu odwoławczego, nie zachodzą w niniejszej sprawie.

W ocenie Sądu odwoławczego przedmiotowego postępowania w przedmiocie wpisu do Rejestru Dłużników Niewypłacalnych z powodu braku zapłaty należności stwierdzonej tytułem wykonawczym (art. 56 ustawy z dnia 20 sierpnia 1997 r. o Krajowym Rejestrze Sądowym (tekst jednolity Dz. U. z 2017 r., poz. 700 ze zm. - dalej jako „ustawa o KRS”) nie sposób uznać za skomplikowane, uczestniczka zaś samodzielnie i w sposób jasny formułuje – jak dotychczas – swoje stanowisko w sprawie (zob. k. 22 i 27 akt). Taki sposób działania wskazuje na wiedzę i świadomość uczestniczki co do podejmowanych czynności, co przesądza o tym, że przynajmniej na obecnym etapie postępowania nie jest jej niezbędna pomoc profesjonalnego pełnomocnika. Nic nie wskazuje również na to aby stan jej zdrowia, określany przez nią jako zły, w jakikolwiek sposób uniemożliwiał jej, czy też choćby utrudniał, podjęcie racjonalnej obrony swoich praw.

Wbrew twierdzeniom skarżącej podkreślić natomiast należy, że w razie uzasadnionej potrzeby sąd udziela uczestnikom postępowania występującym w sprawie bez adwokata lub radcy prawnego niezbędnych pouczeń co do czynności procesowych (art. 5 k.p.c.).

Z tych względów zażalenie należało oddalić, na podstawie art. 385 k.p.c. w zw. z art. 397 § 2 zd. 1 k.p.c., a także w zw. z art. 13 § 2 k.p.c. i art. 7 ustawy o KRS.